

Giới thiệu Bọt Biển Ký Úc

Truyện Bọt Biển Ký Úc thuộc thể loại ngôn tình hiện đại, 4S (Sạch Sùng Siêu Sắc) của tác giả Ba La, một câu truyện khá thú vị và hấp dẫn nhé mọi người.

Nguyên bản từ một câu thơ: “Tình yêu vốn là bọt biển”. Vậy nên gặp nhau đến với nhau là do duyên nợ... Truyện kể về một anh chàng người cá và một cô gái thiện lương 1V1. Cao H, Sắc Máu.

Bạn đang đọc truyện *Bọt Biển Ký Úc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Editor: Hoàng Lão Tà

Hồi nhỏ cô đã cứu một người cá, chính xác là một người cá, cô đã từng nói với người khác, nhưng cũng không có ai tin tưởng, rốt cục cô cũng không nói với ai nữa rằng mình đã cứu một người cá.

Đó là một người cá rất đẹp, vây đuôi màu bạc, tóc thật dài, nhưng anh lại chẳng nói ngôn ngữ của loài người, cô đưa anh trở về, nhìn anh bơi xa dần, rồi biến mất trong tầm mắt.

Từ trước đến bây giờ cô luôn là đứa trẻ bình thường, chỉ số IQ cũng bình thường, không có sắc đẹp xuất chúng, không có dáng người quyến rũ, cũng chưa từng hy vọng chuyện kỳ tích gì đó sẽ xảy ra trên người mình, chỉ mong sống một cách bình thường hết cuộc đời là tốt rồi, người như cô không thích hợp với chuyện vượt quá lẽ thường.

Nhưng mà, cái người cá kia giống như một mầm mống đâm chồi nảy lộc trong lòng. Cô chỉ có một ước mơ nhỏ bé đó là gần anh một chút, chỉ cần gần một chút là tốt rồi.

Trước khi thi đại học, cô không để ý đến việc cả gia đình phân đối, nhất định ghi danh thi vào chuyên ngành sinh vật, trong nhà không ai biết đến ý định trong lòng cô, cô cũng không có cách nào giải thích được rõ chuyện này. Tuy rằng thành tích không tốt lắm nhưng miễn cưỡng cũng đậu vào khoa Sinh vật của một Trường Đại học. Rồi khỏi nhà ra ngoài sống, lại làm cho cô có cảm giác giống như được giải thoát.

Trong trường đại học đại khái chia ra làm hai loại người, một là chơi theo bè phái, hai là cô độc một mình. Đương nhiên cô thuộc nhóm thứ hai. Rất nhiều lần bỏ quên, đến mức cô cũng cảm thấy quen rồi. Cô để ý đến một nam sinh đeo mắt kính, vì hai người hầu như đều cùng xuất hiện tại cùng một lớp học.

Cho tới một ngày nam sinh ấy hỏi rằng cô có đồng ý làm người yêu anh hay không, cô nói cô đang lo lắng, mãi cho tới khi kết thúc một học kỳ cô cũng không trả lời anh.

Tới một ngày khác, nam sinh lại hỏi cô có đồng ý làm bạn gái của anh hay không, cô vẫn không trả lời, lại nói đến một chuyện xưa, về một người cá. Từ hôm đó trở đi nam sinh ấy không còn hỏi chuyện cô có muốn làm bạn gái hay không nữa.

Năm thứ ba, cô thuận lợi tốt nghiệp, còn được trường đề cử tới một sở nghiên cứu, nhưng đề tài cô được đảm nhiệm không phải là nghiên cứu về người cá trong truyền thuyết mà là nghiên cứu hải tảo... QAQ, được rồi, ít nhất cũng có liên quan đến biển, cô tự an ủi.

Sau khi làm việc, công việc ngày càng thêm bận, chuyện người cá linh tính cũng dần dần bị lãng quên. Một ngày nọ, có mấy người nghiên cứu sinh đến từ viện nghiên cứu, trong đó có một người khá quen thuộc. Hóa ra người đó là Nhân Kính Nam, người đề cập đến việc làm bạn gái thời đại học. Hai người rất thân thuộc, sau đó chính thức trở thành một cặp.

Bước chậm chậm ở cửa hàng gần biển, ôm lấy cánh tay bạn trai, cô cảm thấy hạnh phúc nho nhỏ, tuy rằng cô không phải là người xuất sắc nhất, nhưng bây giờ cô có bằng cấp, có công việc, có bạn trai, số với mấy sinh viên khi ra trường đang phải đau khổ tìm việc, sau đó lại đau khổ tìm bạn trai, cô quả thực rất may mắn. Người cá đối với cô bây giờ chỉ giống như một loại bọt biển trong mơ, không còn cảm giác chân thật, có đôi khi cô còn hoài nghi trí nhớ của chính bản thân mình, mình đã thật sự cứu một người cá sao...?

Ừa, bạn trai cô nói đi toilet thế nào vẫn còn chưa ra? Chẳng lẽ xiú trong toilet, tốt nhất là phải đi xem, ở bên ngoài toilet nam nhìn ngó một chút, không có người, cô lặng lẽ đi vào. Tại sao trong toilet phòng kế lại chảy ra khá nhiều nước, thử kêu gọi hai tiếng bạn trai, nhưng không có ai đáp lại, định mở cửa của phòng kế ra, không nghĩ tới đột nhiên cửa lại mở.

Đầu của nàng bất ngờ bị đơ, miệng cũng há to hết cỡ, đến cuối cùng có ai giải thích cho cô không, vì...vì sao, trong toilet nam lại chỉ có...Người cá?!!! Còn giống với người cá mà cô từng cứu trước kia nữa! Chẳng lẽ cô đang nằm mơ? Nhắm mắt, lại mở mắt, ủa, người cá vẫn ở đây. Cẩn mình một cái, há? Tại sao lại không đau? Không ồn rồi, cẩn thận rồi, cánh tay mình cần đích thị là cánh tay của anh chàng người cá, QAQ, anh ta sẽ không xoa tay mình chứ?

Đúng rồi bạn trai đâu! Đây... một người sống mất tích, trước tiên vẫn nên đi tìm người. Vừa muốn đi lại bị một bàn tay to nắm lấy. cô dường như bị niệm chú gì đó thì phải, không có cách nào phản ứng lại, ngơ ngác nhìn chăm chăm vào sinh vật xinh đẹp không nên xuất hiện ở thế giới này.

“Đừng tìm, hấn chính là anh...” Người cá vừa nói xong đã kéo cô về phía mình, cả người cô dường như bị ép trên người anh. hai nụ hồng mềm mại trước ngực bị người khác phải đè ép làm cô kích động đến đỏ bừng gò má, mới động đây một chút, lại bị giữ chặt gáy, đường cong duyên dáng của chiếc môi người cá không ngừng phóng đại ngay trước mắt, mang theo hơi thở cực nóng dán lên môi cô, giống như đã đói khát từ lâu, đầu lưỡi thăm dò vào trong khoang miệng, cuộn chặt vào chiếc lưỡi mềm mại, lật chuyển khuấy đảo ma sát lẫn nhau, không kịp nuốt nước bọt làm cho nó chậm rãi chạy xuống từ khoang miệng hai người.

Bàn tay to từ từ di động đến trước ngực cô, khẽ vuốt ve nhũ hoa một chút khiến thân thể mềm mại run lên từng trận, một bàn tay to khác sờ soạng dưới làn váy, thăm nhập vào nơi tư mật nào đó, cọ qua cọ lại, sau đó cho một ngón tay vào bên trong.

Cô bị hôn đến nổi toàn thân nóng lên, lại bị ngón tay đột nhiên xâm nhập làm cho bùng tỉnh, kích động uốn éo người muốn né tránh anh. Đây là nơi công cộng, tùy lúc sẽ có người vào. Môi bị ngăn lại không thể nói, chỉ có thể phát ra tiếng ư ư, giây dựa đông đưa cơ thể ngược lại lại làm tăng thêm động tác ngón tay, miệng nhỏ không nhịn được mà tràn ra tiếng rên.

Phát hiện ra sự khác thường của cô, hơi mở hai mắt, hình ảnh phía trước làm mất anh trần ngập tình dục. Đưa tay ra sau lưng cô, đóng cửa phòng, khóa kín. Một cánh tay ôm sát vòng eo nhỏ, đem nơi mềm mại áp sát vào bờ ngực rắn chắc, làn da dính sát vào nhau. Nhũ thịt bị đè ép đến biến hình, theo sự vận vẹo của cơ thể mà cọ sát lên cơ ngực to lớn, điều đó không ngừng ăn mòn các giác quan của cô, nếu bên hông không có bàn tay to lớn, có lẽ cô đã sớm xụi lơ trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Bọt Biển Ký Úc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chương 02

Editor: Hoàng Lão Tà

Bên tai vang lên giọng nói của anh: “Muốn anh ăn nhanh như vậy sao?...” Khóe miệng hơi gợn lên nét cười.

Cô đã sớm không còn sức trả lời, hai mắt ảm đạm, làn da phỉm hồng tựa vào vai anh vừa thẹn thùng vừa đáng yêu, anh thật muốn một ngậm ăn sạch cô.

Để cô ngồi giạng chân trên người mình, nụ hôn khẽ rơi trên khuôn ngực mềm mại, đầu lưỡi lượn vòng quanh nhũ hoa, sau đó hé miệng ngậm chặt, dùng sức mút mát, nhũ hoa bị hút thành đỏ thẫm xinh đẹp. Anh hôn một đường xuống tận hoa huyết, bàn tay to xoa nắn hai mông tròn, cơ thể mềm mại theo động tác của bàn tay không ngừng cọ xát.

Dịch ái theo hoa huyết chảy xuống ướt đầm một mảnh. Anh bị hình ảnh dâm mỹ này kích thích đến đỏ mắt, gộp hai ngón tay lại “Phốc” một tiếng tiến vào trong hoa huyết, nhanh chóng rút ra cắm vào. Hôn cô nuốt cả những tiếng rên rỉ vào bên trong, đôi tay ôm chặt lấy vòng eo nhỏ không để cô lui về phía sau, nhanh đến mức muốn đem cô cưỡng lại.

Bị anh ôm trước ngực, hoa huyết theo ngón tay không ngừng phun ra nuốt vào. Cửa hoa huyết ướt nhẹp. khát khao được chiêm ngưỡng sâu. Cô nóng quá, giống như sắp tan ra, cơ thể run run, cuối cùng từ hoa huyết chảy ra chất lỏng. Tiểu huyết co rút ngậm chặt ngón tay...

Ôm trọn thân thể mềm mại vào trong lòng, anh nhẹ nhàng hôn đỉnh đầu cô, thấp giọng nói một câu, một lần lại một lần (^0^ Tiểu Tà: Cả nhà chắc biết câu gì nhỉ?)

Hoàn cảnh trước mắt bỗng nhiên biến thành một màu xanh biếc, giống như đang quay lại thời điểm mà anh được cứu trước kia.

Cô bé xinh xắn dùng bàn tay nhỏ ôm chặt người cá đưa về phía mép nước, hai tay anh ôm lấy cổ non mịn của cô, đôi mắt lam xinh đẹp chuyên chú nhìn cô bé bơi vì dùng sức mà khuôn mặt đỏ bừng. Bởi vì sự chênh lệch giữa độ cao của hai người nên đuôi cá vĩ đại bị kéo lê trên mặt đất.

Mất nửa ngày trời, rút cuộc cô cũng vất vả tha được sinh vật xinh đẹp này đến mép nước, mệt đến mức cả người nằm thẳng xuống đất, há miệng thở dốc. Nói đứt quãng: “Đã đến bờ biển rồi...Anh, anh mau chạy đi... Bộ dạng của anh nếu bị người khác nhìn thấy sẽ rất nguy hiểm. Không nên,...xuất hiện ở nơi có người...Lần sau không chắc có thể gặp được tôi hay không. Chuyện đó, anh có hiểu không? Con người... rất nguy hiểm”.

Nói xong đưa người cá về dưới nước, ý bảo anh chạy nhanh. Lúc này người cá không chạy cũng không rời đi mà vươn tay cùng với bàn tay nhỏ bé mường ngón đan nhau. Không để ý cô oa oa nói nhảm, Lôi kéo cô cùng nhau bơi lội nơi biển xa.

~ Hoàn ~

Bạn đang đọc truyện *Bọt Biển Ký Úc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Phiên Ngoại

Editor: Hoàng Lão Tà

Giữa biển lớn có một chiếc đảo nhỏ.

Một người cá vĩ đại nằm trên bờ cát bên người cô, hai người nhìn nhau ngắm cảnh biển để từng đợt gió thổi qua, thiên nhiên thanh khiết, không dính ô nhiễm, thoải mái biết bao.

“Nói như vậy, làm sao để anh biến lại thành người cá?” Cô thật tò mò.

“Thực ra rất đơn giản, chỉ cần anh dính vào nước biển là có thể biến trở lại. Hải vu ở trên người anh, là vu thuật vĩnh cửu!” Gió biển thổi mái tóc dài, hình ảnh đẹp như trong giấc mơ, mà cô đang nằm gối lê tay nữ nam ngư. “Ừ, chỉ đơn giản như vậy thôi sao? Đúng rồi, ngày đó ở cửa hàng cạnh bờ biển, vì sao anh đột nhiên biến thân vậy?”

“Ngày đó trên đường đi toilet, có một công nhân làm đổ nước biển lên người anh, không còn cách nào khác đành trốn trong toilet”.

“Ha ha, rất buồn cười, người cá trong toilet...À, anh chờ em một chút, đừng động nha”. Cô vui vẻ chạy về phía bờ biển, người cá không hiểu chỉ trợn to đôi mắt đẹp.

Chỉ một lát sau, cô quay trở lại, trong tay là một thùng nước biển...

Vì thế để thỏa mãn tính tò mò của người nào đó, cả buổi chiều anh phải biến thân thành người cá, mãi đến khi tính tình tốt cũng phải nổi giận, xoay người đè lên thân thể nhỏ bé, sau đó hai người diễn “Phim hành động” mới có thể ngăn cản lòng hiếu kỳ của cô.

Trên bờ biển, biến trở lại thành hình người, anh che lại cơ thể mềm mại, làm pít tông vận động, cơn thịnh nộ không ngừng ra vào nơi thịt non hoa huyết, kích thích cả phía sau. Trước sau cùng kích thích, cùng với sự rút ra cắm vào, hoa huyết bị đâm đến mức đâm thủy vắng khắp nơi, cửa huyết đã sớm ướt át. Thân thể khỏe mạnh của anh kẻ sát ở hai núi thịt cao ngất, nhũ thịt bị ép chặt đến mức biến hình, cơn thịnh nộ chạm từng chút lại từng chút, thân thể hai người theo từng động tác ra vào mà đung đưa.

Bộ ngực no đủ của cô bị ép đến nổ tung, gò má đỏ hồng giống như có thể nhỏ máu, khoái cảm trong người khao khát được trào ra.

Cơn thịnh nộ cũng không ngừng xuyên ở nơi nào đó, rút cục chạm tới miệng tử cung, cô há miệng cắn lên bả vai anh. Quy đầu cực đại giống như mắc kẹt tại miệng tử cung, cơ thể mềm mại truyền tới một trận run run, sau đó phun trào lên cơn thịnh nộ, làm anh một chút nữa thối cũng ra theo. Thừa dịp cô vừa ra, cơn thịnh nộ vẫn không rời khỏi, anh đứng thẳng dậy, làm cơn thịnh nộ đâm càng sâu vào bên trong miệng tử cung. Quy đầu không ngừng đâm vào nơi nhạy cảm, sự cực khoái cảm làm cho cô không nhận được phải hết lớn, cơ thể vận vẹo kịch liệt, nước miếng không ngừng chế được tràn ra. Rất nhanh cô đã lên cao trào một lần nữa.

Lúc này anh đột nhiên mạnh mẽ rút ra cắm vào, mỗi lần đều tiến vào phía sâu nhất.

Cao trào do cô vừa tiết ra còn chưa chảy hết lại đạt thêm một lần nữa. Ý thức dần trở nên mơ hồ, chỉ có thể làm theo bản năng, phối hợp với sự va chạm của anh. Hoa huyết giống như một cái miệng nhỏ nhắn mập mạp hút cơn thịnh nộ. Rút cục anh cũng tới cực hạn. Đâm vào thật sâu, sau đó cùng cô tiết ra, trút toàn bộ tinh dịch nóng bỏng vào sâu trong tử cung của cô, tận cho đến lúc bụng cô phồng lên mới dừng lại.

Sau khi phát tiết cơn thịnh nộ vẫn không rời khỏi, vẫn mắc kẹt ở miệng tử cung như cũ, tinh dịch một giọt cũng không chảy ra, giữ nguyên tư thế như vậy, hai người cùng nhau tiến vào mộng đẹp.

Trải qua giây phút mãnh liệt, sau khi tỉnh dậy anh ôm cô từ phía sau, im lặng nằm trên bờ cát, hưởng thụ thời khắc bình yên này.

Bàn tay to đặt lên bụng cô, nhẹ nói: “Nơi này có phải đã có một sinh mệnh nhỏ? Nhất định sẽ xinh đẹp đáng yêu như em!”

Cô nhận không được châm chọc trong lòng, rõ ràng đứa nhỏ nếu giống ba ba sẽ càng thêm xinh đẹp, không phải sao.

Đành phải u oán nói: “Con của chúng ta nhất định sẽ rất xinh đẹp...Ừ, anh có anh em gì không? Chưa từng nghe anh nói qua... Nhà anh ở đâu? Hình dáng như thế nào? Có thể mang em đi xem không?” Ánh mắt khao khát tò mò, nóng vội đến mức muốn bay ngay đến nhà anh.

Anh bình tĩnh đáp: “Được, anh mang em đi...”

Rạng sáng ngày hôm sau, dưới sự thúc giục của cô, anh mang cô về phía biển sâu.

Lặn xuống thật lâu mới đến Hải Vực. Một cung điện nguy nga nằm dưới đáy biển hiện ra trong tầm mắt, làm người khác không thể rời đi được. Xa hoa phức tạp, cung điện vũ đại cầu tạo mang đến hơi thở yên tĩnh, tất cả đều vô cùng tinh xảo, đến ngay cả kiến trúc sư chuyên nghiệp mà nhìn cũng coi

như hoàn hảo rồi. Đường như nhóm người cá bên trong đều trần ngập ma lực mê muội.

Trên thực tế tòa cung điện này quá mức yên tĩnh, hoàn toàn không cảm nhận được hơi thở sống, lại nhìn vào phía bên trong, hải tảo mọc thành bụi, có chút không giống nơi có người ở...

Từ lúc trở về đến giờ anh không hề nói một tiếng, trừ việc đuôi cá xinh đẹp không ngừng bơi lội, cả người giống y một pho tượng, trên mặt cũng không thấy biểu cảm, vì căn bản là không có biểu cảm.

Cô đột nhiên có chút sợ hãi, anh thật xa lạ, rõ ràng dựa thật gần, nhưng dường như lại cách rất xa. Anh đã chìm vào một thế giới nào đó mà bản thân cô không vào được.

Nhìn tình huống này cũng có thể đoán ra, đối với cung điện này anh cũng không nhòm ngó gì, cầm lấy tay anh, ngẩng đầu nhìn: “Em hơi mệt rồi... Chúng ta về nhà đi?”

“...Nhà?” Anh khó hiểu.

“Đúng vậy, chúng ta ở hòn đảo nhỏ, không phải nhà chúng ta sao? Là nhà của anh và em!”

“...Được, chúng ta về nhà...” Khóe miệng anh khẽ cười, dịu dàng nhìn về phía cô, tương lai phía trước sẽ có hai người.

Lại nhìn về phía cung điện, xoay người ôm chặt cô, hướng về phía mặt biển bơi đi..

~ Kết thúc PN ~

--- ----- Tiểu Tà Lâm Nhâm --- -----

Mặc dù đoán, hơi ngắn nhưng truyện không có làm các vị thất vọng chứ! 3s Sạch Sùng Sắc nha!

Dù truyện đã hoàn nhưng ai đi qua nhớ cho tà 1 thanks hoặc 1 dấu chân để tà cố gắng ra truyện khác nha!~ I Love U ^^

Bạn đang đọc truyện *Bọt Biển Ký Úc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.